

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA:
1838
GILBARIȚIU ȘI SFÎNȚIT DE LUPTULE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 200. Autorizați și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 46

29 Iunie 1941

Anul 104

Cuvinte despre Basarabia

de Ion Colan

Acum vreo două săptămâni am scris un articol cu titlul de mai sus, apărut modificat: „CUVINTE DESPRE UN PĂMÂNT”. Vorbeam acolo despre un moment, care odată trecut, cine știe când s'ar mai fi întors. ERA MOMENTUL BASARABIEI.

Ca o povară chinătoare ne-au apăsător zilele ce au urmat. Ne dam seama de toată disciplina pe care-o datoram celor ce poartă răspunderea destinelor noastre în aceste zile de așteptare și, totuși, în intimitate, rugăm cerul să săvârșească odată începutul care să redea neamului toată încrederea de care avea nevoie.

Iar în dimineața de 22 Iunie, când telefonul unui post de pândă dela o mare altitudine, a adus vestea sus, celor cățiva rătăciți de lume pe cărări de munte, ochii tuturor ni s'au împunjințit și unul, un milițian domolit de ani, și-a întors ochii de vale, și-a făcut o cruce și-a rostit simplu:

„AJUTĂ-NE, DOAMNE, ȘI 'N PARTEA ASTA!”

Să însemnăm citeț în cronică vremii ziua de 22 Iunie 1941.

Să binecuvântăm momentul care ne va readuce Țara Basarabilor și Nordul Bucovinei pentru totdeauna. Să ingenunchem și să ne rugăm pentru armata mută a țării care, în sfârșit, a fost lăsată să vorbească pe limba ei.

Și, pentru că războiul n'are nevoie de Casandre, până la terminarea acestui de-al doilea războiu de întregire, fiecare să-și impună o singură disciplină: CEA NAȚIONALĂ.

Războiul a început. Drapelul nostru flutură pe câmpiile Basarabiei și cărările Bucovinei.

Ștefan Vodă, din mormântu-i dela Putna, își privește urmașii. Poate vor ajunge și ei în Pocuția.

Să ne dăm seama de clipa cea mare pe care-o trăim și să fim cu toții acolo unde sunt drapelul țării.

Războiul a început.

Civili să tacă.

Să tacă și să muncească înzecit pentru armata desrobitoare de frați.

Din Ardealul frânt, în așteptarea altor zile, asemănătoare celei de 22 Iunie 1941, trimitem Basarabenilor și Bucovinenilor descătușați, salutul nostru de frate.

Postovar, 22 Iunie 1941.

SPRE VICTORIE

de Peppino Passanisi

22 Iunie 1941 va rămâne ca una din datele cele mai luminoase din istorie.

Ea însemnează începutul redresării definitive și complete a Europei care, regăsindu-se și recunoscându-se după ani de lupte și de sacrificii, va rupe lanțurile demoplotocrației iudaice, liberale, masonice și comuniste care au încătușat-o la jocul după bunul plac al unei false și nefaste politici sociale.

Ultima barieră e atacată. Mijloace și oameni sunt în marș. Solidaritatea europeană este de pe acum un fapt împlinit.

Dincolo de Ocean și în afară de Europa noastră, două națiuni, care au prezența de a se crede purtătoare de civilizație și progres, vor fi îngunuchiate de forțele sănătoase ale continentului nostru veșnic tânăr, care a fost în toate timpurile leagănul civilizației și a progresului omenesc.

Doi oameni, Ducele și Fuehrerul, care și-au făurit personalitatea nu în absurdele saloane englezești, nici în eterogena mestecătură a unui neam de parveniți, ci dealungul unei vieți de luptă și de sacrificii aspre, și-au asumat responsabilitatea și directiva acestei mișcări înnoitoare, care va adevăra binele înzadar sperat de mințile calculatoare ale prădătorilor și piraților din toate timpurile.

Alături de puterile Axei, națiuni tinere, deja încercate de jocul înșelător al democrațiilor, luptă în aceeași bătălie. E într'adevăr straniu, sau mai bine zis comic de remarcat că oamenii speculațiilor anglo-americane au putut, orbiți de ură, să strângă mâna guvernamentelor roși, acelor națiuni care mai bină de două decenii au semănat sânge și ură în drumul lor.

În acest moment istoric România, care în toate timpurile a fost barieră a latinității contra invaziei panslave la început și comuniste mai târziu, trăește marșul și radioasa sa zi de războiu.

Ea se achită, condusă de mâna de fier a Generalului, de datorită pe care istoria, poziția sa geografică, inima sa latină, seculara sa tradiție, forța sa voinică și tânără, i-a destinat-o în chip fatal în acest atât de important sector al continentului nostru.

Inamicul e deja în agonie. Aurul evreesc nu va reuși să orbească spiritul rezolut și vioiu al acestei noi Europe. În jurul luptătorilor acestei grandioase bătălii falfăe, ca într'o radioasă zi de soare, parfumul tuturor florilor spiritului nostru, a recunoștinței noastre și sufletele tuturor morților care s'au jertfit și se jertfesc pentru acest ideal de dreptate și pace.

Anglo-americanii să se țină în gardă. A întinde mâna sângeroșilor călăi, care în roșul steagurilor lor și în sângele milioanei de martiri înăbușe sensul istoric și etern al vieții, e ultima carte pe care Churchill și Roosevelt o pot juca. În fața istoriei noastre și în fața umanității ei sunt deja judecați.

Colosala industrie americană și monstruosul afacerism englez, care voiau să facă din lume un imens târg pentru interesele pur materiale anglo-americane, reamintesc că nimic nu se poate face contra concepțiilor spirituale. Civilizațiile lor, care poarte apare în ochii iluzioniștilor și ai superficialilor demnă de a conduce destinele lumii, nu este decât materialism și egoism al injustiției și al ticăloșiei sociale și politice.

Victoria e în marș. În acest moment de mare importanță istorică și umană, un strigăt se ridică din piepturile noastre de luptători ai tuturor bătăliilor sfinte: Europă, la arme!

Revedeți-ți pentru toate secolele viitoare dreptul de a purta mereu tot mai sus flacăra luminoasă a civilizației care ți-a fost încredințată de oameni care s'au numit: Alexandru, Cezar, Frederic, Napoleon și care astăzi, în râvna unui vis grandios e agitată de doi oameni, cei mai mari ai epocii noastre: Mussolini și Hitler.

Freamătă codrii Bucovinei

de V. Branisce

În toți stăruie aceeași aducere a-minte. Drumuri împovărate de băjenari, copiii țării pe la răscruci aducând o căldă alinare celor năpăstuiți și vesti fioroase, șoptite în taină, despre atrocitățile comise de plebea comunistă contra populației și armatei care se retrăgeau.

De atunci s'a scurs un an. Un an de tristeți și încercări.

Astăzi bubue tunul și freamătă frunza în codrii Bucovinei. Flăcări noastre, de pe întreg cuprinsul țării, s'au dus să înscrie o pagină de sânge pentru afirmarea dreptului la viață al poporului român în granițele lui firești.

Îi urmărim pas de pas în nobila lor chemare. Ne plecăm cu smerenie în fața celor căzuți, care prin jertfa lor fără de prihană, afirmă prin faptă drepturile noastre asupra acestui pământ.

Noi nu suntem pomanagiții nimăunii. Țara noastră nu este creația unor întereze internaționale, nu este rezultația unor conjuncturi politice favorabile. Vai, departe de noi vreo favoare a sorții! N'a fost năpastă să nu ne ajungă, n'a fost încercare să nu ne lovească. Fiecare pe-tec de pământ l-am menținut cu jertfă din generație în generație. Dacă ne urcăm pe crestele munților, dacă coborâm pe văile apelor, nu găsim un locșor cât de neînsemnat, pentru care să nu fi curs cu prisosință sânge românesc de-a-lungul veacurilor.

Istoria se repetă și de astă dată.

Reînvie vechea slavă voievodală, când răsunau codrii Cosminului de tro-potul căilor și zângănitul armelor. Iar veacurile care s'au scurs de atunci n'au adus decât schimbări de suprafață. Astăzi diferă tehnica, se deosebesc mijloacele de luptă dar în piepturi bat aceleași inimi românești. Aceași credință în-sufletește pe soldații plecați să alunge pe dușmanul cutropitor din vechea-ne moște.

— Continuare în pagina 3-a —

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVANIEI”

Românii grăniceri din Banat și
Revoluția din Ungaria 1848-1849

RETRAGEREA ÎN MUNTENIA

de Antoniu Marchescu

În timp ce gen. Malkovsky se organiza în defensivă, revoluționarii concentrară mari trupe la Caransebeș, cu gândul de a le arunca asupra Orșovei. Corpul ardelean ordonă atunci retragerea tuturor trupelor din pozițiile de defenzivă și concentrarea lor la Orșova, spre a o apăra. Dar revoluționarii, cu forțe superioare, se îndreptară spre Orșova, trimitând și prin munți o coloană, ca să taie trupelor ardeleni trecerea în Muntenia.

De teama unei iminente încercări, gen. Malkovsky a convocat în consiliu pe toți ofițerii și le propuse să decidă asupra retragerii în Muntenia. Propunerea de retragere a fost acceptată cu o majoritate de 8 voturi contra 3. Maiorul Ebeling și căpitanul Doda, ambii din regimentul 13 de grăniceri româno-bănățeni și lt. col. Eisler, din regimentul 1 de grăniceri româno-transilvani, au votat contra propunerii de retragere în Muntenia, susținând necesitatea de a

se opune inamicului cea mai hotărâtă rezistență. Aceștia din urmă, fiind în minoritate, a trebuit să se supună hotărârii majorității. Retragerea a început în noaptea de 15/16 Maiu, iar în amiaza zilei de 15 Maiu trupele au sosit la Cerneț, așezându-și avanposturile la o distanță de o oră de drum de frontieră. După retragere, Orșova a fost ocupată de revoluționari și cu ea întreaga circumscripție a regimentului 13 a căzut sub stăpânirea revoluționarilor, iar corpul ardelean era pentru a doua oară aruncat peste hotare, de astă dată însă împreună cu o parte din trupele bănățene.

Odată cu retragerea trupelor, au fost aduse la Cerneț și birourile regimentului 13, care, după plecarea trupelor spre Ardeal, au fost mutate la Calafat, unde au rămas, sub paza unei companii până la prăbușirea revoluției.

Gen. Puchner, comandantul corpului ardelean zăcea bolnav în Craiova și căuta posibilități de alimentarea trupe-

DUMNEZEA

„Socotiți crinii câmpului cum cresc...”

Ev. Mat. VI, 28.

Noi Românii trăim de câțiva ani clipe de adâncă mahnire. De câțiva ori n'am ajuns până acolo, încât abia ni-am oprit la pragul deszădejii. Așa, pământul patriei a fost înroșit de sângele atâtor scumpi fii, apoi hotarele străbune sfâșiate și, când se părea că avem liniștite în țară, atunci curentul s'a abătut asupra noastră. Apoi, ca și cum n'ar fi fost de-ajuns, altă năpastă a căzut anul acesta peste neamul nostru.

Inșă, de câte ori trăiam aceste clipe grele prin care neamul era încercat, ne aminteam că niciodată întunecul nu este mai adânc ca înainte de revărsatul zorilor; că toată firea stă sub brațul atot puternic a lui Dumnezeu și că nu ne stăpânește un destin orb și crud, ci prin aceste dureri întrezărim lumină și cel însoțit spre care dreapta lui Dumnezeu ne poartă; că „ochii Domnului totdeauna sunt asupra noastră” (Înțel. Sirah 17, 13) și că Dumnezeu din ceruri privește și vede pe toți fiii oamenilor” (Ps. 32, 13).

Ce s'at adânc și înțelept ascunde Dumnezeu în suferința ce se așează de-a-curmezișul vieții noastre! El ne gândește prin aceste suferințe căreia spre mărirea Sa. Dumnezeu vrea ca să trăim în lume, căutând mereu spre ceruri; aici pe pământ, Dumnezeu îngăduie omului, printr'o taină ascunsă nouă, să sufere și chiar să facă fapte rele, ca să ne arate că n'a pus în această lume încă ultima sa judecată. Pentru ce? Pentru că prin aceste năcazuri și dureri de aici să ne fie mereu trei în nădejdea zilei celei mari a veșniciei”, unde toate faptele și gândurile vor fi din nou deslușite, printr'o ultimă judecată de „bărbatul pe care l-a rânduit Dumnezeu, de Isus Hristos, Fiul său”. (Fapt. 17, 31).

Așa va fi, pentru că noi nu suntem pășiți de Dumnezeu. Nu suntem lăsați nici în voia sortii. Oprite-vă, vă rog numai o clipă asupra cuvântului din Mat. VI, 25-34, și veți înțelege că Dumnezeu este un Părinte bun și ne poartă cu multă căldură de grijă.

Cerul și pământul, cu toată pozoaba lor, — toată firea stă în mâna Domnului cum stă picătura de ploaie în s'rașina casei — și Mâna Domnului pe toată lumea. „Pentru că Dumnezeu iubeste pe toate cele ce sunt și nimic nu urgișește din cele ce a făcut, că dacă le-ar fi urit, nu le-ar fi făcut. (Înț. Sol. 11, 24).

Peste toate făpturile se răspândeșt: purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Ea înalță arborii ce dăinuiesc peste veacuri, ca și floarea câmpului ce se ofilește de dimineață până'n seară; ea hrănește pasă-ile cele mici, care cheamă în cântece minunate, din zori de zi, numele Lui; purtarea de grijă a lui Dumnezeu îmbracă crinii câmpului, —

Alte amănunte în legătură cu descoperirile făcute în biserica Sf. Nicolae

Pentru importanța cea mare, ce o au descoperirile ce s'au făcut până acum și se vor mai face în cursul reparației radicale a bisericii Sf. Nicolae, pentru istoria ei, socotim că e bine, să ținem pe cetitorii acestui țară, continu, în

curent cu ele.

Dăm azi câteva amănunte, în legătură: cu dimensiunile pietrilor de pe cele două morminte, cu felul scrisului și al literelor de pe ele.

A. Dimensiunile pietrilor.

I. Piatra de pe mormântul popei Costia, are următoarele dimensiuni:

a) o lungime totală de	1,75 m.
și o lățime	79 cm.
b) lungimea liniei, care încadrează spațiul scris, în partea exterioară, e de	1,69 m.
și lățimea	73 cm.
c) lungimea acestei linii, în partea interioară, e de	1,42 m.
și lățimea	47 cm.

II. Piatra de pe mormântul lui Laiotă

Basarab, are:

a) o lungime totală de	1,31 m.
ea are însă o bordură, înclinată, într'un unghi de 58°, în lățime de 16 cm. și apoi se continuă în adâncime, în linie dreaptă, cu 9 cm.	
și o lățime de	55 cm.
b) lungimea liniei, ce încadrează scrisul, în partea din afară, e de	1,25 m.
și lățimea	50 cm.
c) lungimea acestei linii, în partea din lăuntru, e de	97 cm.
și lățimea	22 cm.

Bordura, până la linia ce încadrează scrisul, e la prima piatră de 3 cm., în toate părțile; la a doua, numai

în părțile dinspre Răsărit și Apus, iar în cele dela Sud și Nord, de 2½ cm.

B. Scrisul de pe ele.

Scrisul, de pe mormântul popei Costia, e neregulat și ultima cifră din an are o îndreptare (se vede prea bine că cioplitorul a voit să facă 5, în loc de 6). Probabil e făcut de un cioplitor nepriceput, ori chiar căpaciuc; iar cel de

pe al lui Laiotă Basarab, e regulat, frumos și mai adâncit. El va fi fost de un cioplitor mai priceput.

Pe amândouă, scrisul e destul de bine păstrat și foarte legibil.

C. Literele.

Cele de pe mormântul prim, au următoarele dimensiuni:

Cele din partea dinspre	Apus: 7 și 8 cm.
" " " "	Nord: 6 și 7 cm.
" " " "	Răsărit: 6,5 cm.
" " " "	Sud: 8 și 9 cm.
	De pe al doilea:
Cele din spre	Nord: 8,5 cm.
" " " "	Răsărit: 8,5 cm.
" " " "	Sud: 8,5 cm.
" " " "	Apus: 8 cm.

Intr'un alt număr, vom da fotografia lor.

Dr. Sterie Stinghe

în părțile de răsărit cresc poeni numai de crinii — făpturi ce se ofilesc îndată, dar îi îmbracă atât de frumos în acest timp frumos, în acest timp scurt cât trăiesc, încă nici Solomon în toată mărirea sa nu s'a putut asemăna lor. Peștiișorul din l'argul mării ajunge să cunoască colțisorul unde trăiește, și frunza chiar uscată, tot nu-i pierdută; tot mai sunt puteri în ea, altfel cum ar putea să putrezească?

Dar voi, singurii pe care Dumnezeu v'a zidit după chipul și asemănarea sa, și numai pe fața voastră a însemnat lumina feții Sale și v'a făcut moș-

tenitori împărăției cerești prin moartea crucii Fiului său, „puteți voi crede că El v'a uitat, și că voi sunteți singurii din toate făpturile Sale asupra cărora ochiul Său pururi veghetor al providenței să nu fie despris? Oare nu sunteți voi cu mult mai prezios de ele” (Mat. 6, 26).

Noi, nu suntem ca păgânii „care n'au nădejde” (I. Tes. 4, 13), ci noi după îndemnul sf. ap. Pavel, socotim că suferințele timpului de acum nu sunt vrednice să stea alături de mărirea viitoare, care să se descopere spre noi” (Rom. 1, 18).

Pr. Ioan Scurtu

Predici în pustie Scadente.

Iată a sosit scadența poliței bolșevice. Aceia care de un șir lung de ani propagă ideile în flagrantă opoziție cu Evanghelia creștină vor plăti scump răstăcirea lor. În loc de iubire propagau ură, în loc de a cultiva ce-i mai nobil în om: sentimentul religios, distrugeau bisericile și omorau pe preoți, în locul vieții familiare — celula cea mai puternică a consolidării de cea — propagau amoralitatea și smulgeau tinerele odrasle dela sânul mamei spre a-le crește în noua lege a urii și a desființării propriilor noștri — se spune, că ne luau tinerii spre a-i crește în legea bolșevică prin pustiriile lipsite de soare ale Siberiei. Cel ce scrie aceste rânduri și-duce aminte dintr'o frumoasă excursie la Sft. Munte, că pe vremea țarilor Rusia era cea mai puternică sprijinitoare a Ortodoxiei și poporul rus conta ca cel mai religios alături de poporul Român. Mi-aduc aminte iarăși, că celebrul Pavlov — unul din cei mai mari fiziologi ai lumii, decedat acum 5 ani, deși moșneag de 90 de ani — voind să parlicipe regulat la slujba religioasă din biserica copilăriei sale — a fost supus din cauza asta la multe persecuțiuni din partea organelor bolșevice.

Oare cum e posibil, ca omul să orbească într'atâta — încât să nu mai știe, să nu mai vadă, că sosește scadența în mod sigur, mai ales, când e vorba de pălmuirea adevărurilor dumnezeiești? Doar faci uneori o greșală mică și-i porți consecințele vieții întregă, dar o continuă sbiciuire a legiuirilor de secole, izvorite din marile adevăruri creștine poate credea cineva, că nu vine la scadență?

Astfel lupta noastră sfântă contra bolșevismului rusesc alături de minunata armată germană poartă pecetea celei mai grandioase epopei creștine demnă de cea a vechilor Cruciade pentru liberarea pământului sfânt din mâinile păgânilor. Cine a uitat cumva rugăciunea zilnică, să-și reia această obligațiune suflătoare și să mulțumească zilnic lui Dumnezeu, că-i este dat să vadă cu ochii săi pornită lupta glorioasă contra păgânismului rusesc și pentru liberarea fraților și încă de armatele româno-germane sub conducerea Generalului Antonescu. Na vezi tu, fratele meu, drag, că mâna dumnezeiească s'a oprit din nou pe creștetul Românii umilite, triste și sfârșite? Nu vezi tu că Alotputernicul a înclinat iarăși balanța dreptății sale în favoarea noastră? Nu vezi tu, că într'adevăr Führerul german și Conducătorul români au alesii Providenței divine, prin care Marele Creator face plata scadențelor? Suntem contemporanii celui mai sublim moment istoric din viața noastră de stat. Ne știm să fim la înălțimea lui, dacă e nevoie prin moarte de erou, dacă nu ni ce cere aceasta prin orice fel de jertfe patriotice. mulțumind zilnic lui Dumnezeu pentru marea Sa binecuvântare.

Dr. M. Suciu-Sibianu

lor. Când aflat de retragere, a contramandat-o, dar ordinul a sosit prea târziu. Trupele revoluționare intraseră deja în Orșova.

În Muntenia trupele au fost supuse multor privațiuni. Fără bani, fără hrană și haine, dar mai ales și fără armament, trebuia să ia o hotărâre de reîntoarcere cu orice preț. Orșova era punctul cel mai potrivit pentru a pătrunde în Banat și de aci în Ardeal. Gen. Puchner urmărea stăruitor acest plan. Banul Jellachich era de aceeași părere, când i-a propus gen. rus Laders să intre întâi în Banat pela Orșova și din Banat să pornească, după ce se va uni cu corpul sârbesc, într'u cucerirea Ardealului. Dar timp de o lună de zile nu s'a făcut nimic. Trupele au stat în lagărul dela Cerneț, fără niciun rost, fiind expuse diferitelor boale contagioase, cu deosebire holerei, care isbucnice între soldați. Până la 24 Maiu au mai făcut de pază la Orșova Nouă cu 4 companii și la Verciorova cu alte 4, care se întindeau și în munți. La această dată însă corpul

ardelean a fost schimbat de infanteria turcească și a trecut în lagăr.

La Cerneț s'au retras 7 companii din regimentul 13, împreună cu recruții, sosiți la regiment pentru completarea cadrelor tocmai în timpul când revoluționarii intrau în Banat. Din acest efectiv s'au organizat în lagăr 2 batalioane a 800 de oameni. Batalionul IV, format din companiile 19, 20, 23 și 24, era comandat de căpitanul Vrejde, iar batalionul V, format din companiile 25, 26 și 30, a fost pus sub comanda maiorului Gabler din regimentul 1 de grăniceri româno-transilvăni.

Ambele batalioane, comandate de maiorul Ebeling, au fost repartizate în brigada colonelului Chevanne.

Grănicerii cu greu au părăsit circumscripția regimentului lor din Banat. Nostalgia locurilor de origină, pe care niciodată ei nu le-au părăsit în mâni dușmane, îi atrăgea necontenit. Pe când staționa în lagărul din Cerneț, compania 23 și 30 acoperi, timp de 14 zile flancul drept în munți, la Izvoare. În

timpul acestei detașări, în a doua jumătate a lunii Maiu, se hotărî o expediție peste munți cu scopul de a-l surprinde pe inamic din flanc și din spate. Cele două companii formau avangarda. Ordinul însă s'a contramandat, dar compania 23-a a pornit în misiune fără să fi mai primit și ordinul de contramandarea expediției, încât ea și-a urmat drumul. Subt comanda locot. Dancea a avansat repede și a angajat lupta cu inamicul, reușind să-l alunge din Băile Herculane. După acest prim succes, datorit mai mult dragostei de glia strămoșească, decât puterii militare, Dancesa primi ordinul de retragere și trebui să se execute, trecând peste postul de cordon din Poiana la Balta Cerbului, în Muntenia.

În 18 Iunie s'a produs o schimbare în comandamentul trupelor ardelen. Comanda a preluat-o gen. Clam Gallas și subt conducerea lui întreg corpul a plecat spre Ardeal, trecând prin Craiova, Râmnic, Pitești, Câmpul Lung și neîn-

tâmpinând nicio rezistență a pătruns prin pasul Timiș și Bran în Ardeal.

Grănicerii ocupară Brașovul, cu misiunea de a păzi trecătoarele, iar serrezanții și tunarii grăniceri urmărară corpul ardemean.

Colonelul Chavanne, după întoarcerea în Ardeal, a fost avansat la gradul de general și ca atare plecă dela comanda regimentului 13. În ziua plecării sale își luă rămas bun dela companiile care se găseau în Brașov. „Se adresase către gospodarii pe piața mare în paradă, cu o cuvântare plină de laude pentru acei regiment, la care, zice fostul său colonel, își petrecuseră zilele cele mai frumoase, iar în decursul războiului, a întâmpinat la soldații săi și la toată poporațiunea, de peste 80 de mii a regimentului numai bravură, credință și devotament către monarh. Acea cuvântare a gen. Chavanne merita să fie conservată în analele acestui regiment, însă și în memoria Românilor din Transilvania, care avuseseră ocaziune de a fi martori ai

Freemătă codrii Bucovinei

Continuare din pag. 1-a

Poporul nostru se simte legat de glie prin lungul șir de înaintași din a căror jertfe și-a făurit sufletul de azi. Cum doarme într-o ghindă pădurea viitoare, așa stăruie latentă în conștiința fiecăruia menirea ce ne este hărăzită.

Și așa ne-a fost dat. Să spălăm cu sânge rușinea unei cedări — de care nu am fost vinovați — să plătim cu prețul vieții redobândirea unui pământ, care a fost al nostru de când trăește neamul.

Pentru că noi n'am apărut pe aceste meleaguri în hoarde călărețe, dospindu-ne

hrana sub șea, sau îngropând la moartea stăpânului cal și soție în același mormânt.

Noi, în timp de pace, conduși de stele călăuzitoare am doinit din fluiet pe plaiuri și am ascultat graiul nădrăvan al mioarelor, iar când s'a ivit în zare pojarul cutropitor am luat ghioaga și-am luptat făcându-ne doar datorii.

Același străbun simț al datoriei conduce pașii flăcăilor noștri, spre realizarea destinului românesc; de aceea freemătă astăzi codrii Bucovinei.

CUVÂNT OMAGIAL

rostit în ședința din 25 Iunie 1941 a Reuniunii Femeilor Române din Brașov.

Doamnelor,

Un eveniment, pe cât de trist, pe atât de dureros ne-a lovit prin stingerea din viață a proeminentei personalități feminine a neamului românesc, a fostei noastre Prezidente timp de 24 de ani

M. B. BAIULESCU

S'a distins în viața ei, prin calități superioare, inteligență, energie și zilnica buna intenție de-a contribui, la ridicarea poporului român și'n deosebi de-a îndrepta femeia română pe o linie de dezvoltare culturală și socială.

Ca Prezidentă a Reuniunii, pe lângă grijile de toate zilele, activând sub dominație străină, s'a străduit a obține pentru școala Reuniunii, dreptul de funcționare ca școală de menaj și industrie casnică. Mai târziu ca Școala Profesională gradul II, cu drept de publicitate.

Pentru a ajunge la aceste rezultate a depus o muncă mai mult ca neprecupețită, luptând, desconsiderând orice oboseală, prin care, în fine și-a ajuns scopul dorit, și prin care aduce încă un alt important succes Românilor. Se hotărăște în urmă a ridica școala la gradul de Școală Profesională de gradul II, în care scop ia inițiativa zidirii etajului I al școlii, completând-o cu trei săli mari de clase sau ateliere.

În anul 1913, înființează „Uniunea Femeilor Române din Ungaria a cărei menire era, — intervenția în chestiunile politice ale Româncelor, — când timpurile și evenimentele o vor cere. I-a reușit!

A activat energic pe teren politic, distingându-se prin discursuri, ca mare și însuflețită oratoare. A rostit numeroase discursuri și cu diferite ocazii și'n deosebi la Iași, în timpul refugiului, din războiul mondial 1916—1919, — luând parte ca stătuitoare la toate societățile feminine, în mijlocul cărora i se dăduse un loc de frunte.

Intoarsă din refugiu la Brașov, i se încredințează din nou conducerea Reuniunii Femeilor Române, a Crucii Roșii, pe care o inițiasă împreună cu alte doamne brașovene, în anul 1916, cu ocazia intrării armatelor române în Ardeal.

A fost și o distinsă scriitoare: poetă și scriitoare dramatică.

Toate aceste talente și calități nobile, o așează în fruntea femeilor superioare, predestinate, ale neamului din care a făcut parte.

În urma acestora și a altor strădanii în folosul binelui obștesc, precum și pentru o atât de prodigioasă muncă, depusă în slujba Țării, îi aducem o adâncă recunoștință: păstrându-i o pioasă și sfântă memorie; ca ultim omagiu.

Dumnezeu s'o odihnească'n pace!

M. P. BOGDAN
Prezid. Reuniunii Fem. Rom.

Citiți și răspândiți Gazeta Transilvaniei

Floare de tei

*În marginea aleii, fremătând,
Pe buni și răi în umbra ta-i poftesti;
Tu mândru tei, tu tot întineresti,
Iar pasul meu mă poartă tremurând.*

*Vai, mulți ce-au stat sub tine de povești
Plecat-au la hodină rând pe rând;
Eu viu acum, — dar nu știu până când —
Cu flori de aur să mă împodobesti.*

*— Tu floare mică, floare dragă mie,
De-ai ninge lin pe groapa mea odată
Când voi dormi sub înverzita glie.*

*De te-ar purta o boare parfumată
Lăsându-te pe groapa mea pustie
Să mă simt de tot uitării dată.*

Ecat. Pitiș

BASARABIA NOASTRĂ*

— 3 Iulie, 1940 —

de Horia Teculescu

Retrăim înfiorarea zilei de 3 Iulie, 1940, când Basarabia ne-a fost diu nou răpită. Ce strângere de inimă, ce împietrire în durere! Ce bizare asocieri a stărilor de conștiință ne-a provocat clopotul ce vestea clipa de mută reculegere...

Stăpânind revolta în fața unei nedreptăți strigătoare la cer, ascunzând rușinea care ne mistuia, am primit semnificațiivă lovitură, cu gândul că numai trecătoare poate fi această nouă smulgere a unei părți din pământul strămoșesc.

Iar sufletul strivit se chema departe, peste ani, peste veacuri, trecând povestea fără de sfârșit a suferințelor acestui neam, bătut de toate furtunile și răstignit la toate răscrucele istoriei, spre a învia din nou, ca să pară o enigmă și un miracol cercetătorilor trecutului faptul limpede ca lumina soarelui, că taina acestei trăinicii fără de pereche este forța de vitalitate a națiunii române, pe care n'a putut-o înghiți lăcomia atâtor mari împărății, n'a sfârșit-o nici un cutremur și n'a descurajat-o nici o lovitură în mersul ei către veșnicie.

Prin câte n'au trecut înaintașii, câte n'au îndurat! De câte ori n'au trăit fiorul pierzaniei... vâlvația focului de pe culmile de straje anunța o nouă năvălire, sunet de buciem chema la arme, iar glas de clopot anunța ivirea primejdiei. Ca cei răsăriți din acest pământ, fără a avea amintirea c'au venit din altă parte, nesmulși au rămas, oricât de puțin era viitorul. C'o mână pe spadă și cu alta pe plug, ei au păzit și au lucrat moșia, încrezători că toți veneticii vor pleca și numai ei, băștinașii, vor rămâne deapururi aici, unde i-a așezat Dumnezeu, ca pe o stâncă neclintită de vreme.

Ardealul, ajuns sub stăpânire maghiară, s'a păstrat românesc, Bucovina răpită de Austrieci și Basarabia smulșă de Ruși, deasemenea, până la încorporarea lor la Statul românesc. În lumina acestei credințe privim noua smulgere, a teritoriului dintre Prut și Nistru, ca pe un fapt vremelnic.

Dintru început, 1812, un gând necurat a fost cauza pierderii Basarabiei. Se știe, că pacea dela București, între Turci și Ruși, s'a încheiat la 28 Mai, iar la 24 Iunie Napoleon a intrat în Rusia. Dar legăturile între Francezi și Ruși erau rupte de mai înainte, Faptul acesta-l știa P. Moruzi, dragomanul Porții, dintr'o scrisoare a lui Napoleon, pe care o trimite fratelui său D. Moruzi, plenipotențiarul otoman la București, îndemnându-l de-a grăbi negocierile de pace, înainte de-a se afla de ruptura dintre Franța și Rusia, ce-ar avea drept consecință întărirea poziției Turcilor, ne mai fiind dispuși, în acest caz, să cedeze nimic.

Lămuritoare este și știrea că delegații turci au fost cumpărați de Ruși. Astfel, în urma unei întreite mișelii, se pierde pământul Basarabiei, la 1812. E vrednic de amintit că prin aceleași mijloace a fost răpită și Bucovina (1775), schimbându-se numai mitarnicul.

Pacea dela Paris (1856), pentru a împiedeca lăcomia rusească și a repara nedreptatea Românilor, readuce sudul Basarabiei, dar la 1 Oct. 1878, în urma congresului dela Berlin, Rușii smulg din nou cele trei județe. Acestea sunt stările până la războiul din 1914, fără a înșira frământările sufletești ale populației dintre Prut și Nistru.

Întâmplările recente sunt mai bine cunoscute. La 24 Ianuarie 1918, Republica Moldovenească se declară independentă, la 27 Martie 1918 se unește cu Patria mamă, iar la 20 Decembrie 1918 parlamentul ratifică hotărârea, sub președinția marelui mecenat basarabean V. Stroescu.

După 22 de ani Basarabia este din nou răpită, împreună cu nordul Bucovinei, drept despăgubire, cum s'a spus cu neînchipuită îndrăzneală și în comunicatul oficial sovietic.

Înălțătoare cuvinte a scris marele Român A. C. Cuza în ziua durerii, străbătute de neînduplecata credință în recăștigarea celor pierdute vremelnic:

„Nemărginita durere, care sfâșie sufletele românești în ceasul acesta, să nu slăbească energia cu care se cere să luptăm pentru a redobândi ceea ce ni s'a răpit.

De sute de ani am stăpânit pământul care ni se ia astăzi. Sute de ani, de va fi nevoie, vom lupta de acum înainte, ca să-l recăștigăm.

Din toată convingerea și fără a mă lăsa amăgit de vre-o iluzie trecătoare prezic: *Pământul Moldovei, răstluit astăzi, va reintra în stăpânirea nației românești, chiar în cursul generației noastre.*

Acesta să fie gândul stăpân pe cugetele noastre până la înfăptuirea lui definitivă“.

Și, tot așa, celălalt mag al naționalismului, N. Iorga: „Așa cum eram în aceea țară, care făcea parte, după orice judecată dreaptă, din casa noastră, noi reprezentăm Apusul. Un fel de a gândi și de a lucra care nu are aface cu ce vine în loc. Apusul altei libertăți decât a celei de azi, o libertate care în ciuda jandarmilor și a unor teorii mai noi, se simțea în toate. De acum înainte asupra întregii vieți, și asupra celei casnice, până la intimitatea ei, se lasă perdeaua de fier. Ca în Galia, despre care de zece lni nu se mai aude nimic.

Pleacă împreună cu noi o religie de două ori milenară, pe care o împrăștiam și o respectam. Vor tăcea clopotele între Prut și Nistru. Vor tăcea cu toate până la... *Până la cea de-a doua Inviere care va veni!*

Pleacă iubirea pentru limba a două-trei milioane de oameni, care vor putea să întrebuințeze doar în cele mai mici ale lor un dialect moldovenesc desprețuit.

Și pleacă forme de viață potrivite cu trecutul acelu pământ care se cufundă în apele cenușii ale turburelui internaționalism marxist“.

Datoria noastră în clipa de față este să suplinim prin sporirea muncii pierderea trebuitoare, ca neamul să nu fie păgubit, *căci dreptatea noastră strigă către țaria boltilor, și nu-i pământ s'o poată încăpea*, iar sufletul și cerul Basarabiei ne rămân numai nouă,

Să n'avem odihnă, să nu cunoaștem bucurie până nu vom vedea mântuit pământul nostru. Rugă și veghe, gând și faptă, din zori până'n noapte, pentru Basarabia și Bucovina de Nord, până la eliberarea lor de sub stăpânirea străină. Asemeni Psalmistului, ne vom spune necurmat: „De te voui uita Ierusalime (Basarabie), uitată să fie dreapta mea. Să se lipească limba mea de cerul gurii mele, dacă nu-mi voui aduce aminte de tine“.

De n'cheiere, amintesc ruga lui G. Lupașcu-Hasdău (1663—1713), luptător în oastea lui Petru cel Mare: „Mă rog bunului Dumnezeu, ca picioarele păgânilor să nu calce pe mormintele străbunilor noștri și dacă nu ale mele, măcar ale urmașilor mei oase să se odihnească în Țara strămoșească“.

Dumnezeu i-a ascultat ruga și socotim c'o va asculta și pe a celor de azi: Tatăl nostru, carele ești în ceruri... vie împărăția Ta, fie voia Ta... și ne mântuește de cel rău... *Basarabia noastră, amin!*

*) Articolul a fost scris în August 1940, dar n'a putut să apară.

*) Kronstädter Zeitung, 23 August și Bucovina, 31 August 1849' citate de Gheorghe Barțiu, op. cit., II, pg. 627.

Programul Partidului Transilvănean

de I. Bozdog

Tribuna Ardealului din Cluj la 5 Iunie a. c. publică în întregime programul Partidului Transilvănean independent în care s'au constituit Ungurii din Nordul Ardealului. Acest program a fost aprobat într-o recentă adunare, iar Tribuna îl publică: „Cu titlul de document în întregime acest program“.

Ar fi interesantă lectură și pentru cetitorii noștri, dar ne vom mărgini să relevăm punctele esențiale și fățiș îndreptate contra integrității ființei noastre naționale și de stat, lăsând pentru alte ocazii o concluzie logică și politică ce trebuie să o tragă orice bun Român din acest program.

I. „Maghiarimea transilvăneană desprinsă din trupul Ungariei milenare și trecută peste proba de foc a dominației străine de 2 decenii, învățând ce înseamnă a trăi în afara patriei maghiare, dorește să-și pună forța morală și voința hotărâtă, călătită în luptele sorții minoritare în serviciul edificării unei Ungarii puternice și independente, ca să-și poată împlini în bazinul dunărean cu vrednicie misiunea ce i se cuvine în urma situației geografice și a trecutului istoric“.

De a supune aceluiasi regim și tratament defunct pe toți cei care se doresc sub această dominație.

„In războiul care bântuie acuma, forța armatei maghiare a recucerit (?) una după alta bucățile rupte din regatul Sf. Ștefan (ca Ardealul bunăoară, luat cu arma?) Nu ne înspăimântă deci nici-o jertfă făcută pentru ca armata care ne-a eliberat să-și poată îndeplini sarcina istorică de a valida veșnicele drepturi istorice ale Ungariei“. Aviz: celor din Slovenia, Croația, Burghenland, Dalmația și Fiume!

II. „Pământul maghiar milenar, încununat de Carpați, îl considerăm spațiul vital maghiar și prima noastră datorie este ca pe acest pământ să asigurăm fiecărui Ungur un cămin, muncă, pâine și cultură maghiară“. Gândurile lor se îndreaptă desigur și spre latifundiile familiilor Eszterhazi și Feszetics care împreună cu alte vreo zece familii pot satisface din abundență pe latifundiile lor spațiul vital al tuturor Ungurilor.

1. „Ne gândim cu dragoste frățescă la Ungurii din Transilvania de Sud care au împărțit cu noi soartea de minoritari și declarăm că nu ne vom odihni până când soarta lor nu va fi definitiv soluționată“, — nu în sensul asigurării tuturor libertăților pentru o minoritate dispartă, ci pentru o nouă subjugare de dragul acestora alor două milioane de Români și cinci sute mii de Germani.

2. „Pâinea maghiară trebuie să o împărțim frățeste cu frații noștri gonțiți din căminurile lor și refugiați la noi“, — așa cum s'a petrecut în toamna anului 1940 în întreg Nordul Ardealului.

3. „Ungurii de dincolo de Carpați trebuie așezați urgent în țară“. Deaceia s'au grăbit să vină cele câteva mii de Ciangăi din Moldova în Bacica, iar cei din București așteaptă acasă ceasul eliberării, căzând ei aproape pe bazinul dunărean.

V. 1. „Revizuirea în Ardeal a reformei agrare anti-maghiare este o îndatorire primordială“. Acolo unde se va lua dela Români și nu vor fi colonizați Unguri, pământul va trece de drept asupra fostului proprietar, singurul Ungur în comună. „Cu ajutorul reformei agrare și a colonizării trebuie să se firmeze un astfel de sistem de proprietate agrară care să facă posibilă înăbușirea oricărei alte vieți economice, care s'ar opune celei maghiare.“

VI. Fixează normele vieții „culturale“: „Convingerea noastră este că numai atunci putem să îndeplinim misiunea noastră istorică, când cultura noastră maghiară istorică și populară hotă-

rește felul de gândire, simțemintele și atitudinea nu numai pentru pătura instruită a nației, ci aceeași cultură populară și istorică se folosește și în școlile noastre și în educația populară din afară de școală“.

In cartea secretă a lui Huszár A. pag. 541. se precizează noțiunea de cultură în următoarele: „din punct de vedere a politicii de stat maghiare „cultura Română“ nu se poate încadra nici decum în ideea de stat maghiar, căci în Ungaria nu poate fi decât cultura ungurească. Dacă s'ar permite ca în Ungaria cultura să se subdividă după naționalități și să se desvolte liber, atunci cultura națională și în primul loc cea Română va fi cel mai puternic mijloc al înstreinării și al separatismului dușmănesc, care va lărgi mereu șanțul tras între unguri și naționalități“. Aceiași concepție a mărturisit-o și defunctul P. Teleki despre cultură și aceeași concepție o are și actualul ministru al instrucției Homar Bálint după cum am avut prilejul să semnalez.

IX. „Conștiința misiunii maghiare în bazinul dunărean ne obligă: să acordăm pentru poporul Român care își însușește principiul statului maghiar dreptul de a-și întrebuința limba în instrucția publică“. Drept urmare a aplicării acestui principiu ne spune Episcopul Rusu dela Baia Mare, tot în Tribuna dela Cluj: Azi nu avem școli confesionale dar, dacă ni se va permite, le vom crea.

X. „Ceram încadrarea organică a Săcuimii în trupul țării maghiare și înnoirea urgentă a organizației grănicerești a Săcuimii“ — prin scoaterea forțată natural a Românilor rămași încă în viață acolo și a celor din Țara Bârsei și alte ținuturi învecinate.

Dacă s'a făcut atâta caz în trecut de către foștii parlamentari Unguri și gazetăria lor contra faimoasei noastre zonă culturală care adăuga 3—500 lei la lea de mizerie a învățătorilor din Vechiul Regat, programul Transilvănean prevede: „Preoților, învățătorilor, medicilor, personalului sanitar (moașe, plutonieri) care trăiesc în grupuri răslețe printre Români să li se asigure favoruri corespunzătoare, așa, ca să-și poată îndeplini chemarea fără griji materiale“.

Și acestea toate ni se servesc prin singura gazetă românească din Cluj, spre a fi liniștiți de înalta concepție patriotică și pacifică a partenerului care este și el obligat să respecte un menagement reciproc până după liniștirea furtunei războiului.

Adevărat, vecinii s'au războit și se războiesc cu fantomele ce nu-i lasă în pace.

Comunicat

Filiilele organizațiilor de luptători din Brașov, încadrate în Comandamentul Național al Luptătorilor sunt invitate ca împreună cu drapelul Societății, să se găsească Duminică 29 Iunie 1941 ora 9 și jum. la Cimitirul Eroilor Germani de pe Str. Dr. Baiulescu, unde vor depune flori, după care se vor deplasa în front cu muzica la Cimitirul Eroilor Români dela Bartolomeu și la monumentul „Regele Ferdinand“ în același scop.

Florile se vor procura de fiecare Societate.

Ținuta zilei.

Solemnitatea se va desfășura în prezența d-lor: General Savu, Prefectul județului, Primarul Municipiului și delegații de ofițeri Germani și Români.

Brașov, 25 Iunie 1941.

Comandamentul Național al Luptătorilor Secția Brașov

Români, nu înstrăinați bunurile voastre!

de Dragoș Navrea

La început aveam numai o vagă înformație, dar mai apoi ni s'a confirmat că asupra Românilor din părțile noastre se exercită, mai ales la sate, o deosebită insistență ca aceștia să-și vândă pământurile, pentru care se oferă orice preț. De chestiunea aceasta s'a sesizat „Astra“ culturală și a format obiectul discuțiilor, care au avut loc nu de mult cu președinții secțiilor dela sate.

Este destul de regretabil dacă cineva ajunge în greua situație să-și vândă glia, de care s'a legat din moși-strămoși și n'am avea mult de adăugat din punct de vedere național, dacă în acest caz proprietatea ar ajunge tot în mâinile Românilor, pentru a rămâne astfel proprietate românească. Dar este greșală de neiertat, ba chiar faptă antipatriotică și antinațională, dacă bunurile rurale sau urbane sunt vândute străinilor, de dragul sumei mari de bani, oferită „de ocazie“. Am putut vedea că este vorba de o acțiune sistematică practicată de mult, încetul cu încetul, de a cumpăra loturi din mâinile Românilor și ca un exemplu amintim Scheii Brașovului, pentru a nu merge prea departe, în care înainte cu două decenii abia se găseau proprietari de case alții decât cei ce vorbesc limba românească, Azi o mulțime de case și grădini foste românești se află în mâinile străinilor. Această deposedare a bunurilor românești a contribuit și mai poate contribui încă la slăbirea elementului românesc și la încălecare a lui, pentru că pretenția de dominație a cuiva este în funcție de starea lui economică. Ne place să credem că se știe despre ce este vorba!

Intrând în miezul acestei probleme sociale, constatăm că bunăstarea economică aduce bunăstarea culturală, iar

ambele asigură puterea și dreptul de a fi dominant și conducător în organizația lumii noi. Afară de latura aceasta a problemei, prin faptul că azi se insistă atât de mult pentru cumpărarea caselor și pământurilor, se urmărește plasarea banilor în investițiuni imobiliare. Nesiguranța valorii banului te face să-l plasezi în bunuri, care-ți oferă cea mai deplină siguranță. Ori, ce ne este nouă mai scump și mai sigur decât pământul nostru? Tocmai această concluzie trebuie să ne împiedece de a cădea în ispita banului, care ni se oferă cu perseverență constantă, întreit și înzecit, pentru pământurile noastre!

Unde greutatea de ordin material justifică vânzarea bunurilor, acolo este necesară intervenția pentru a împiedeca orice înstrăinare. Simplificarea și ușurarea formalităților pentru dobândirea și întrebuințarea creditelor este unul din remediile la care trebuie să se recurgă, căutând și posibilitățile — în caz că este nevoie — ca pământul ce iese din mână românească să ajungă tot în mână românească.

Români, nu dați din mână avutul vostru, glia noastră strămoșească!

Păstrați-l, pentru că este tot ce poate fi mai scump pentru noi toți!

Opuneți-vă cu dărzenie oricărei înstrăinari și nu vă lăsați amețiți de sumele ce vi se oferă, oricât de mari și promițătoare ar fi ele! E vorba de pământul Patriei noastre, pentru care s'au jertfit atâția din înaintașii noștri și pe care trebuie să-l păstrăm cu prețul vieții noastre!

E pământul pentru a cărui păstrare Patria ne cere noi jertfe și pentru a cărei redobândire suntem gata să ne jertfim!

Cronica agricolă

COSITUL FĂNULUI

Ploile neconținute au întârziat într-o câtva facerea fânului; dar acum timpul îndreptându-se, să punem toată râvna pentru cositul fânețelor și străngerea recoltei de fân.

Pentru fânețe ploile au fost bune. Ierburile s'au dezvoltat bine, așa că putem socoti ca foarte bună recolta de fân.

Pentru ca fânul ce-l vom recolta să fie și de bună calitate este bine ca plugarii să știe că, cu cât vor cosi iarba mai de vreme, cu atât puterea ei nutritivă va fi mai mare.

In regiunea noastră fânul formează baza alimentării de iarnă a animalelor cornute și cailor, fânețele ocupând o întindere de 15% din suprafața totală a județului.

Cu toate acestea se păcătuște de foarte mulți plugari împotriva fânețelor, nedându-li-se toată îngrijirea de care au nevoie.

Nu sunt îngrașate cu bălegar sau îngrașeminte chimice, nu sunt grăpate, nu sunt curățate de burueni, mărăcini și tușișuri.

Peste tot se cosesc fânețele prea târziu. Prin această practică greșită valoarea fânului scade, nedeosebindu-se prea mult de puterea nutritivă a paelor.

Cei mai mulți cosesc fânețele cât mai târziu, pentru a recolta o cantitate mai mare de fân. Aceștia uită însă că fânul cosit târziu este mistuit greu de animale și conține o cantitate mică de proteine.

Cosindu-se iarba mai fragedă, va da în loc de o singură coasă, două sau trei coase, deci și o cantitate mai mare și o calitate mai bună a fânului.

Astăzi când prețul animalelor și al laptelui a crescut foarte mult și când din creșterea animalelor plugarii au cel mai mare venit al gospodăriilor lor,

este timpul a se da fânețelor toată îngrijirea, ținându-se seama la făcutul fânului, de stăutul ce-l dăm de a se cosi iarba înainte ca ierburile să îmbătrânească.

COMUNICATE

Agricultorii de toate categoriile, care mai au disponibil de grâu, sunt invitați să-l vândă. Prețul hotărât de guvern (117.000 vagonul), fiind bun, agricultorii de toate categoriile să-și oprească numai strictul necesar, adică cele 20 kgr. de cap de locuitor, iar restul să-l dea la vânzare.

Guvernul care a ținut socoteala de interesele agricultorilor, căutând să le procure la timp cele trebuincioase, nădăduște că va găsi la agricultori o bună înțelegere a intereselor țării.

*

Legea pentru mobilizarea agricolă, prevede la art. 5, pedepse pentru plugarii care nu-și cultivă pământul sau nu fac lucrările la vreme și anume, amendă dela 1.000 până la 25.000 lei. In caz de neplată, amenda se transformă în închisoare. Plugarii sunt invitați să-și cultive ogoarele și să le îngrijească după toate regulile. Prășiți porumbul, pliviți semănăturile.

*

Cea mai bună prăznuire a sărbătorilor este, după ce ascultați cuvântul Sfintei Evanghelii, munca. Munca sfințește pe om și omul sfințește locul. Cu gândul la Mântuitorul nostru, care a pățimit pentru că într-o zi de sărbătoare a pus pe slăbănogul bolnav de 38 de ani „să-și ia patul lui să umble“, să muncim ogoarele în aceste zile aspre și grele. Rodul pământului crește și în zilele de sfinte sărbători. Să le sfințim cu munca noastră.

ION HOGEA
Inginer Agronom

Primăria Municipiului Braşov**dă următoarele sfaturi de apărare împotriva atacurilor aeriene:****I. Sfaturi referitoare la camuflajul luminilor interioare.**

Pentru ascunderea luminilor interioare se va întrebuinţa numai hârtie neagră, cunoscând, că luminile în interior se pot aprinde numai dacă din afară nu poate străbate nici o rază de lumină, cu alte cuvinte aspectul din afară al locuinţei să se prezinte, ca şi cum în interior ar fi complet întuneric.

II. Sfaturi în vederea inundaţiilor cu apă a subsolurilor dela clădiri.

La auzul semnalelor de alarmă, închideţi contorul de apă ce vine din stradă, în curte.

III. Convorbirile telefonice particulare.

La auzul semnalelor de alarmă se întrerupe orice convorbire telefonică; se admit numai cererile de ajutor dela posturile sanitare, de pompieri, poliţie etc. ale căror numere trebuiesc cunoscute de toţi.

IV. Pentru patronii magazinelor.

Incepând cu declararea iminenţei pericolului aerian, magazinele vor respecta următoarele prescripţiuni:

a) La auzul semnalelor de alarmă, va face imediat plata; clienţii vor fi evacuaţi, fie în adăpostul propriu magazinului (în caz că există) fie la primul adăpost din apropiere.

b) să se tragă roletele, să se închidă magazinele cu cheia.

c) pe tot timpul bombardamentelor aeriene, două din persoanele de încredere ale magazinului, vor rămâne cu rândul de veghe, unul în magazin altul în pod, pentru a face paza contra hoţilor şi a localiza un eventual început de incendiu.

V. Stingerea începuturilor de incendii.

a) În fiecare casă (în pod sau la colţul casei) să se găsească o ladă în care să fie: o căldare cu apă; nisip; 1 toporaş; 1 târnăcop; 1 lopată; 1 extingtor.

b) La auzul semnalelor de alarmă (ziua sau noaptea), una din persoanele locuinţelor, localurilor publice, întreprinderilor, etc. să se urce în pod pentru a observa căderea bombelor incendiare pe acoperiş, şi la eventuala lor pătrundere în pod, a le înăbuşi cu nisip stingând astfel începutul de incendiu.

VI. Pentru protecţia copiilor înainte, pe timpul şi după atacurile aeriene.

a) Dacă aveţi rude, prieteni, ferme, în afara oraşului spre periferie, duceţi copii acolo;

b) Luaţi măsuri ca circulaţia copiilor pe străzi să fie redusă la strictul necesar şi numai sub supraveghere;

c) Copiii să se adăpostească în cel mai apropiat adăpost întâlnit sau să se culce la pământ, imediat ce au sferat de bombe;

d) Pe tot timpul bombardamentelor aeriene, copiii să stea liniştiţi în adăposturi;

e) Copiii să nu se ducă să privească locul unde au făcut explozie bombe şi nici să pună mâna pe resturi din aceste bombe.

f) Copiii să poarte asupra lor, în permanenţă, zi şi noapte, un carnet sau cartoaie de identitate întocmite de părinţi sau tutori.

VII. În localurile publice.

Păstraţi-vă calmul.

Ieşiţi din local şi îndreptaţi-vă cu paşi repezi la primul adăpost, fără a fugi şi fără zgomet.

VIII. În vederea asigurării identificării dintr-o locuinţă sau hotel.

Fiecare persoană, să poarte asupra sa un act prin care să se poată stabili cu uşurinţă identitatea.

IX. Primul ajutor sanitar.

a) Purtaţi în permanenţă ziua şi să aveţi la îndemână noaptea, un pachet de pansament pentru primul ajutor în caz de rănire sau arsuri.

O sticlă sau fiolă cu tinctură de iod; un pansament; un pachetel de vată; o cutie sau un tub cu vaselină boricată.

b) În caz de rănire, puneţi puţin tinctură de iod pe o bucată de vată, ştergeţi rana prin tamponare şi aplicaţi pansamentul strâns pe ea.

Dacă sângele nu se opreşte, legaţi-vă strâns deasupra rănei (între rană şi inimă), cu orice aveţi la îndemână, apoi cereţi la telefon postul de prim ajutor.

c) În caz de arsură, aplicaţi pe rană, vaselină boricată şi pansaţi-vă.

d) În caz de fractură, rămâneţi pe loc şi anunţaţi postul de prim ajutor, prin orice mijloc.

X. Circulaţia în oraşe.

a) Circulaţia în oraşe se face numai pentru nevoile strict necesare, iar pe itinerariul de urmat, se vor recunoaşte adăposturile existente, pentru a fi folosite în caz că se dă alarmă sau dacă se produce un atac aerian prin surpriză;

b) Cumpărarea din magazin sau dela piaţă, să se facă cât mai expeditiv, evitându-se aglomeraţiile;

c) Se vor evita plimbările pe străzile centrale ale oraşelor, pentru a nu se da loc la aglomeraţii;

d) Dacă la auzul semnalelor de alarmă vă găsiţi în vehicule oprite-le de preferinţă în dreptul unei curţi, grădini sau loc viran, pentru ca să puteţi adăposti într'un şanţ, adăpost public şi pentru a nu expune vehiculele la îngroparea sub dărâmaturi.

e) Dacă pe itinerariul urmat aţi fost surprinşi de un atac aerian, auziţi şuerat de bombe şi nu mai aveţi timp suficient pentru a intra într'un adăpost, atunci coboriţi din vehicul şi culcaţi-vă la pământ.

XI. Sfaturi gospodinelor.

În fiecare locuinţă să se găsească în permanenţă un vas (de preferinţă bine închis) dela 10-20 litri, plin cu apă;

b) Este preferabil ca apa de beut să se fiarbă, pentru a se evita eventualele infecţiuni;

c) Să fie la îndemână noaptea un mijloc de iluminat (lampă de buzunar, lampă cu petrol, lumânare) pentru a se aprinde în caz că se stingă total lumina dela uzina electrică;

d) La auzul sirenelor de alarmă, aveţi grijă să se închidă comptoarele de apă, robinetele dela bucătărie şi baie, precum şi cele ce vin din stradă spre curte;

e) Materialele inflamabile (benzină, petrol, alcool, ether, etc.) aşezaţi-le în locuri izolate şi în lăzi cu nisip;

XII. Asigurarea în contra hoţilor

a) Lucrurile de preţ, puneţi-le din timp la adăpost într'un loc mai dosnic al casei.

b) La auzul semnalelor de alarmă să se închidă cu cheia porţile şi uşile la locuinţe.

Dacă este posibil, una din persoanele locuinţei, cu mai mult sânge rece, să rămână în locuinţă pentru asigurarea pazei împotriva hoţilor.

Prefectura Judeţului Braşov

ORDONANŢĂ

Noi Col. D. Craiu, Prefectul judeţului Braşov în calitate de Preşedinte al Comisiunii Judeţene de Mobilizare Agricolă, Colonel Gh. Vrâncănu, comandant al Cercului de Recrutare Braşov şi inginer insp. I. Bărbier, Directorul Camerei Agricole Braşov,

Având în vedere că strânsul recoltelor este o problemă de interes naţional; că în multe regiuni se simte lipsa de braţe de muncă în timp ce altele au braţe ce depăşesc nevoile locale;

Având în vedere că munca oamenilor din regiunile cu prisosuri de braţe este necesară însăşi pentru asigurarea hranei acestor regiuni;

Având în vedere că unii muncitori agricoli nu caută sau nu vor să se învoiască pentru muncă la proprietăţile ce au lipsă de braţe;

Având în vedere că grija de aprovizionare a ţării şi simţul de solidaritate naţională ne obligă a purta interes şi pentru nevoile de braţe ale altor judeţe;

Având în vedere drepturile acordate nouă prin art. 27 din legea de mobilizare agricolă şi art. 7 al. h. din Decretul Lege No. 3219 din 21 Septembrie 1940;

Având în vedere art. 2 al. ultim, art. 26 al. ultim şi art. 31 al. 3 din Legea pentru Mobilizarea Agricolă;

Având în vedere art. 6, 7, 8 din legea pentru organizarea naţiunii şi teritoriului precum şi art. 15-17 din Legea asupra rechiziţiilor;

ORDONĂM:

Art. I. Toţi muncitorii agricoli dela sate sau oraşe, valizi, bărbaţi, şi femei dela vârsta de 11-70 ani, se consideră rechiziţionaţi pentru muncile agricole.

Art. II. Muncitorii rechiziţionaţi pe baza prezentei ordonanţe vor face întâi muncile agricole pe proprietatea lor sau la moşiile unde sunt angajaţi cu contracte scrise sau verbale.

Art. III. Comitetele agricole comunale, agenţii agricoli şi tot aparatul administrativ şi poliţienesc, vor veghea ca muncitorii să efectueze lucrările agricole în timpul fixat prin programul de lucru stabilit de comitetul agricol comunal, pentru a nu se pierde zilele de lucru şi periclită strângerea recoltei.

Art. IV. Locuitorii care sunt disponibili şi aceia cari au terminat munca pe terenul propriu, vor fi înscrşi la primăriile comunale pe tabele speciale pentru a fi repartizaţi la munci, în alte comune sau alte judeţe.

Art. V. Şefii secţiilor de jandarmi la cererea şefilor de ocoale agricole vor emite ordine individuale de rechiziţie cari se vor înmâna cu precădere muncitorilor astfel repartizaţi.

Art. VI. Şefii posturilor de jandarmi vor executa fără întârziere ordinele de rechiziţie a oamenilor.

Art. VII. Muncile agricole făcute de către săteni pe baza ordonanţei de faţă, se vor plăti de către proprietarii la care au fost repartizaţi, în condiţiunile fixate de Ministerul Agriculturii.

Art. VIII. Se consideră rechiziţionaţi pe baza prezentei ordonanţe toţi salariaţii, meşteşugarii, cari au angajamente făcute la diferite moşii fie cu anul sau cu sezonul, fie cu luna sau cu bucata, în judeţul respectiv sau în alte judeţe.

Art. IX. Chemările ordonate de Ministerul Apărării Naţionale cu excepţia celor mobilizaţi pentru lucru sau scutiţi de concentrare anulează dela sine ordinele de rechiziţie pentru muncile agricole, pe data primirii lor.

Art. X. Mobilizaţii pentru lucru sau scutiţi de concentrare în agricultură, sunt în primul rând datorii — sub sancţiunile prevăzute de legea pentru mobilizarea agricolă — să-şi execute conştiincios şi la timp obligaţiunile ce decurg din profesiunea lor, iar după terminarea muncilor la proprietatea lor, să dea concursul la efectuarea muncilor pe proprietăţile învecinate.

Art. XI. Toate organele agricole, administrative şi jandarmereşti, sunt însărcinate cu urmărirea, controlul şi executarea măsurilor prevăzute în prezenta ordonanţă, dresând acte de contravenţie contra vinovaţilor.

SANCTIUNI

Art. XII. Locuitorii care primind ordinele de rechiziţie, nu vor executa munca la care sunt repartizaţi, nu vor pleca la muncă în ziua fixată sau vor părăsi munca pentru care au fost rechiziţionaţi, sunt pasibili de pedepsele prevăzute în art. 57 din legea rechiziţiilor (închisoare corecţională dela 1-4 luni şi amendă dela 2000—10.000 lei).

Art. XIII. Constatate infracţiunile la prezenta ordonanţă se va face de orice ofiţer de poliţie judiciară, actele întocmindu-le potrivit art. 64 din legea rechiziţiilor, Cercului de recrutare care va sesiza Tribunalul Militar.

Deasemenea constatarea infracţiunilor se va face pe baza art. 37 din legea pentru mobilizarea agricolă de către directorul Camerei agricole, Şeful Serviciului Agricol, Şefii Ocoalelor Agricole şi de delegaţii Ministerului Agriculturii.

Data la 20 Iunie 1941.

Prefectul jud. Comad Cerc. Rec.
Col. D. Craiu. Col. G. Vrâncănu.

Dir. Camerei Agricole
Ing. I. Bărbier.

Administraţia de Constatate Indirecte
Braşov

Biroul Impozitului Automobile

PUBLICAŢIE

Prin efectele Decretului Lege Nr. 1742 publicat în Monitorul Oficial No. 140 din 17 Iunie 1941, se restrânge provizoriu circulaţia autovehiculelor.

Organele poliţieneşti, fiind însărcinate să verifice situaţia fiecărui autovehicul, indiferent dacă proprietarul este autoritate, societate, asociaţie sau particular, şi să hotărască asupra celor cari vor fi autorizate să mai circule pe tot timpul cât Decretul Lege va fi în vigoare şi pentru care se emit noi foi de circulaţie, cât şi asupra celor care se retrag din circulaţie, Ministerul de finanţe a dispus următoarele:

Toţi proprietarii de autovehicule, pentru care s'a hotărât a fi retrase din circulaţie, sunt obligaţi să depună imediat conform art. 27 din Legea Impozitului pe Automobile, permisul fiscal şi foaia de circulaţie, indicând locul (garajul) unde este garat automobilul, pentru aplicarea imprimatului de retragere provizorie a autovehiculului din circulaţie. Aplicarea imprimatului de retragere, urmează a se face de organele fiscale, în trei zile dela depunerea permisului fiscal.

În cazul când un automobil nu este găsit garat la locul indicat, pentru aplicarea imprimatului, cum şi pentru automobilele pentru care nu se va depune permisul fiscal şi foaia de circulaţie sau nu se va indica locul unde se face gararea, deci se face imposibilă aplicarea imprimatului de retragere din circulaţie pe de o parte, nu se va acorda scăderea impozitului conform art. 27 din Legea impozitului pe automobile, iar pe de alta se va comunica imediat numele proprietarului, organelor poliţieneşti, spre a face aplicarea dispoziţiunilor Decretului Lege Nr. 1742-1941.

Pentru proprietarii ale căror automobile au fost admise a mai circula, care nu-şi vor achita impozitul în termenul legal, se va face aplicarea dispoziţiunilor art. 30 modificat la 1 Aprilie 1941, din legea Impozitului pe Automobile, adică se va sechestra şi sigila automobilul.

Cu această ocazie, se aduce la cunoştinţa tuturor proprietarilor automobilelor rechiziţionate, să depună imediat permisul fiscal şi foaia de circulaţie, dacă nu pot face dovada că au fost ridicate odată cu autovehiculul. Dovada rechiziţiei şi eventual a ridicării permisului fiscal şi foii de circulaţie, se va face cu procesul verbal de rechiziţie, întrucât numai astfel vor beneficia de scutirea impozitului pe automobile pe durata rechiziţiei.

A-tor de Const. Indir.
Indescifjarbil.

Şeful Biroului,
V. Balea.

Corpul Portărilor Trib. Braşov

No. 1612—1941

Publicaţie de licitaţie

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 15303 1940 a judecătoriei de ocol Braşov, în favorul reclamantului Dumitru Voicu Vulcăneanu repr. prin avocatul Dr. Gheorghe Mailat, Braşov Str. Lungă 3, pentru încasarea creanţei de 5000 lei şi acc. se fixează termen de licitaţie pe ziua de 30 Iunie 1941 orele 12 a. m. la faţa locului în Braşov-Stupini No. 113 a) unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 4 porci mari, 2 iepi negre şi maşina de cusut în valoare de 7500 lei.

În caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Braşov, la 28 Mai 1941.

Citiţi

Gazeta Transilvaniei

CRONICA RAZBOIULUI

Situația pe frontul împotriva comunismului. — Italia și Spania vor lupta alături de Germania și România. — Situația pe alte fronturi de luptă.

S'a scurs o săptămână dela declarația războiului sfânt. De șapte zile armata noastră și cea germană, de sub comanda generalului Antonescu, luptă pentru descătușarea de sub călcăiul bolșevic a celor două ținuturi, Basarabia și Bucovina, prefăcute în timp de un an în ținuturi de măcel și groază.

Dacă acolo pe front, tații și feciorii, și-au încordat toate puterile pentru distrugerea dușmanului, înapoia frontului se învederează, nu mai puțin entuziastă, mobilizarea energiilor creatoare pentru împlinirea sfintelor dealuri românești. Nu se mai aud cântecurile și văicărelile de altă dată. Dela copii până la bătrânii aplecați de ani; dela femeia săracă — în jurul căreia roește droaia de copii a căror tată a plecat la hotare — până la bogatul cu vieța de lux și petreceri, toți sunt astăzi la fel. Pretutindeni același spirit de jertfă, același dor de răzbunare, aceeași credință în victoria care va fi a noastră pentru că numai astfel credința în cruce și în Hristos va fi redată milioanele de creștini peste care s'a abătut păgânismul.

Armatele de sub comanda generalului Conducător, luptă deci împotriva barbarismului comunist și acest fapt constituie cea mai mare cruciadă ce a existat vre-odată în istorie, pentru apărarea a tot cea clădită civilizația timp de veacuri. Rostul frontului ce s'a creiat dela Marea Inghetată până la Marea Neagră nu are doar numai menirea de a asigura existența unor țări, ci constituie un baraj de securitate pentru Europa întreagă și salvarea civilizației.

Cum este dusă lupta împotriva Rusiei comuniste

Dela începutul operațiilor militare, pe frontul din Răsărit, aviația Germană și Română a atacat în valuri succesive obiectivele de mare importanță militară ale Uniunii Sovietetelor. Fabrici de armament, concentrații de trupe, baze aeriene, depozite de combustibil și arsenale de muniții au fost distruse.

Din mulțimea acestor victorii este deosebit de importantă aceea a unui avion german și unul român. Un avion German a distrus singur, în ziua de 23 Iunie, un tren care transporta carburanți; 23 de vagoane cisterne au fost aruncate în aer. Presiunea exploziei a fost atât de puternică încât a aruncat avionul cu 599 m. mai sus scuturându-l ca pe o frunză. Pilotul a putut totuși să-și stăpânească aparatul și să se reîntoarcă la baza printre gurile tunurilor sovietice.

Dar ceea ce constituie un eroism de grandioasă epopee, este fapta locot. aviator *Horia Agarici*. Este prima faptă de arme a aviatorilor noștri și ea merită relevată pentru că prin ea, sburătorul Român a impus atenției publice spiritul eroic și capabil de jertfă a subraților Români.

În ziua când locotenentului Agarici i-a fost dat să-și facă dovada calităților sale de apărător al cerului românesc primise însărcinarea să plece undeva pe zonă. În clipa când își tăia drum spre ținta sa, șapte avioane inamice încercau să se furișeze peste ținuturile noastre. Fără a sta mult pe gânduri curajosul aviator, deși era singur, a dat luptă cu inamicul reușind să doboare în flăcări două din ele, iar pe un al treilea, fovit de gloanțele mitralierelor, l-a obligat să aterizeze, echipajul fiind luat prizonier. Celelalte avioane inamice au dat bir cu fugiții...

Prin curajul său, locot. Agarici, a dovedit că aviația română este capabilă să se măsoare cu inamicul, chiar în porție cu unul la șapte. Un neam cu asemenea eroi, nu poate fi înfrânt niciodată.

Porturile rusești bombardate de aviația germană și română

La un loc cu aviația germană, avioanele românești au atacat și bombardat cele mai importante porturi de

războiului sovietice de pe coasta de Nord a Mării Negre. Escadrilele germane au bombardat gări, răscruci de drumuri, căi de aprovizionare și importante coloane în marș. Puterea atacurilor aviației germane și române a fost atât de mare încât, după puțin timp, toate căile de aprovizionare ale armatei sovietice au fost distruse sau făcute inutilizabile. Atacurile efectuate de cele două aviații asupra mai multor depozite de muniții de pe țărmul Mării Negre au fost deosebit de eficiente. Cu acest prilej, depozite întregi de obuze au fost aruncate în aer, într'un joc de artificii unic.

Trupele germane au înaintat adânc în teritoriul Rusiei

Din primele zile ale războiului din Răsărit, luptele continuă în mod metodic, cu toate că trupele sovietice se străduiesc din răzputeri să opună o rezistență dărză. Operațiunile din ultimele zile au fost caracterizate, pe pământ, de această sfortare constantă a trupelor sovietice și de înaintarea în unele locuri a trupelor rapide germane, urmate de aproape de infanterie, înaintare care a fost împinsă până departe în teritoriul Rusiei; în aer, operațiunile au fost caracterizate printr'o vigoasă și neîntreruptă decimare a aviației sovietice, care a avut ca efect dominarea de către aviația aliată a spațiului aerian al zonei de luptă, fiind constrânsă aviația sovietică la o atitudine defensivă.

Transporturi de trupe sovietice distruse de aviație

Ultimul comunicat al agenției DNB anunță că un grup de avioane „Stuka” a distrus opt trenuri sovietice de transport. Acele trenuri, încărcate cu trupe sovietice, automobile și materiale de război de tot felul, se opriseră în plin câmp, în fața stațiilor, când avioanele germane au apărut deasupra lor, atacându-le în valuri succesive reînnoite. Soldații sovietici au sărit din trenuri încercând să scape de grindina de bombe. Presiunea bombelor explodate zvârleau la mari distanțe corpurile soldaților, iar avioanele nu și-au încetat atacurile până n'au fost distruse toate trenurile.

Un alt succes l-a avut un regiment de infanterie germană care a distrus pe un câmp de aviație sovietic 28 de avioane de vânătoare care încercau să decoleze, și a capturat toate instalațiile și materialul de război. Regimentul de infanterie înainta odată cu o baterie de asalt, când deodată a fost descoperit câmpul de aviație pe o înălțime lângă un sat. Aerodromul a fost încercuit cu tunurile bateriei de asalt care au început un bombardament viguros.

Bombardarea Leningradului

În ultimile două zile, centrele industriale din Leningrad au fost supuse unor violente atacuri aeriene. Știut este că la Leningrad se află mari uzine metalurgice, instalații de șantier din cele mai importante, uzine de celule de avioane, fabrici de explozive, ca și numeroase uzine de utilaj, ceea ce face din acel oraș un centru al industriei de război al Rusiei Sovietice.

Atacurile aviației bolșevice

Inferioritatea în luptă a aviației bolșevice este dovedită de atacurile încercate până acum. Faptul că localități care nu ne aparțin au fost bombardate, dovedește că aviatorii sovietici se orientează foarte greu, iar dacă reușesc să ajungă deasupra localităților noastre bombardamentele sunt făcute în grabă, avioanele noastre și apărarea antiaeriană doborându-le înainte ca ele să poată repera obiectivele militare. Un singur bombardament mai reușit a fost cel din ziua de 26 Iunie asupra Capitalei.

Aviația rusească a aruncat 14 bombe care au omorât 4 persoane, au rănit 12 și au dărâmat 6 imobile, iar pe trei le-a avariat. Soarta acelor avioane a fost dinainte pecetluită, ele au fost doborâte în parte de apărarea

antiaeriană, iar cele care au scăpat de tirul artileriei noastre au fost urmărite de aviația de vânătoare și doborâte înainte ca ele să părăsească spațiul nostru aerian. Din primele lupte aeriene s'a dovedit că aviația românească posedă aparate cu mult superioare celor rusești, din toate punctele de vedere, fapt care a provocat o adevărată panică în rândurile aviatorilor bolșevici. S'a dovedit încă odată că nu „cantitatea numerică” ci „calitatea” aparatelor și „curajul” soldatului este decisiv în luptă.

Trupele italiene vor lupta pe frontul dela Răsărit

Ducele Mussolini a hotărât ca o divizie din armata italiană să lupte pe frontul rusec. Trupele ce vor pleca în curând la luptă împotriva comunismului distrugător au fost trecute în revistă pe aerodromul din Verona.

Vestea a produs în întreaga Italie un viu entuziasm și o adâncă satisfacție. Alăturându-se în luptă ce trebuie să elibereze lumea de un coșmar barbar, Italia săvârșește o datorie și realizează în același timp una din aspirațiunile sale cele mai vii. Luptând cot la cot cu camarazii germani, români, slovaci și finlandezi, Italia cimentează de pe acum cu sânge o solidaritate viitoare, care este o condiție sine qua non pentru o pace întemeiată pe justiție.

Prin participarea directă a Italiei, războiul contra bolșevismului ia și mai mult caracterul unei cruciade plebiscitare, pe care toate popoarele cu adevărat europene și cu adevărat civilizate o întreprind spre a asigura umanității un viitor mai bun.

Și Spania trimite un corp de voluntari contra Rusiei

Nu se putea ca Spania care a fost teatrul unor grave lupte interne, provocate de comuniști, uneltele Moscovei, să nu participe la lupta creștinătății împotriva barbarismului sovietic. Autoritățile spaniole primesc mii de telegrame și scrisori prin care semnatarii lor cer să fie autorizați să ia parte la războiul împotriva Sovietelor. Spania aprobă cu toată inima trimiterea unui corp de voluntari. Printre înscriși se află și Primo de Rivera, fratele eroului național spaniol. Corpul de voluntari va fi comandat de generalul Mascardo, al cărui fiu a fost omorât de comuniști în luptele dela Alcazar.

Pe celelalte teatre de luptă

Pe celelalte teatre de luptă nu s'au înregistrat operațiuni importante.

La *Sollum*, situația neschimbată. La *Tobruk* bombardamente aeriene, de asemenea și la *Benghazi*. În *Nord*, aviația germană și cea britanică s'au angajat într'o luptă inversunată deasupra Canalului Măneci. Aviația britanică a bombardat câteva localități de pe litoralul Germaniei de Nord. În *Mediterană*, bombardamente asupra Maltei, la Haifa și Alexandria. În *Gibraltar* au sosit alte vase britanice atât din cele de comerț cât și din cele de război, printre care și vasul port avion „Glorius” având pe bord 73 avioane „Spittire” și „Catalina”.

Peste *Ocean* neintervenționiștii duc o luptă dărză împotriva intrării în război.

Mardare Mateescu

Moartea Profop. Emil Tătar din Tărnăveni (D. Sănmărtin)

Un distins preot și intelectual a plecat în floarea vârstei spre odihnă vecinică. A avut ținută demnă, românească, față de încercările de siluire a conștiinței Românilor din Câmpie prin Episcopia de Haidudorog, păstorind în Bandul de Câmpie înainte de a trece protopop la Tărnăveni.

A colaborat la diferite publicațiuni și gazete românești și a publicat numeroase traduceri și predi bisericesti.

Odihnească în pace.

Informațiuni

Rezultatul examenului de bacalaureat comercial ținut la Liceul Comercial „A. Bărseanu” Brașov

Dela 15 la 21 Iunie a. c. s'a ținut la Liceul Comercial „A. Bărseanu” Brașov sesiunea ordinară de bacalaureat comercial. Comisiunea de examinare a fost formată din D-nii: dr. Ioan Mateiu prof. univ., Juridico-Economice, președinte al comisiunii, Dragoș Navrea, Științe comerciale, dr. Ioan Bozdog, I. Română, Lucia dr. Stinghe, I. Franceză, Virginia Dumitrescu, Istorie-Geografie, Rudolf Petri, Matematici, Karl Müller, Mărfuri, Hermann Brantsch, Germană, Nicolae Benchea, Engleza și Cornelia Mosora, I. Italiană.

S'au prezentat la examen 8 candidate dela Liceul Comercial de Fete din Ploești, din care au reușit 7, dela Liceul Comercial de Băieți din Ploești s'au prezentat 19 candidați reușind 12, dela Liceul Comercial de Fete din Brașov s'au prezentat 15 candidate din care au reușit 14, dela Liceul Comercial „A. Bărseanu” Brașov s'au prezentat 21 candidați din care au reușit 20, iar dela Liceul Evangelic din Brașov s'au prezentat 12 candidați din care au reușit 8.

Au reușit la examenul de bacalaureat:

Aldescu Alex., Andreica G., Ardelean I., Auner G., Avriganu El., Boboia Alex., Bonfert H., Bonfert K., Brezeanu Iul., Bucă Al., Calous Ed., Comaniciu D., Constantinescu G., Constantinescu M., Diaconescu N., Dobai St., Dolezal Ios., Dumitrescu G., Dumitrescu M., Enea Nic., Essigmann E., Furnică I. I., Furnică N. I., Füsting S., Göttl R., Handel G., Hanke W., Ioanovici C., Ionescu Geta, Ionescu M., Ionescu Vas., Liebich H., Malița M., Marin I., Mircioiu I., Munteanu Paula, Muntean Petru, Mureșan M., Navratil L., Neaguș V., Nicolescu P., Orghidan Dum., Părvulescu M., Pătea I., Peiovici R., Pisău C., Perșinar M., Popescu Fl., Rostea D., Safin N., Savu V., Schoppel W., Seidel M., Silaghi Vas., Spirescu E., Steinacher T., Tatu H., Teodorescu Ol., Tomoșoiu El., Tompa H., Weinhold W.

Din rezultatele examenului de bacalaureat comercial din această sesiune, subliniem cu mare bucurie situația eselență a Liceului Comercial de băieți „*Andrei Bărseanu*”. Din 19 absolvenți ai școlii au fost declarați bacalaureați toți, înscriind în anele școlii cel mai frumos rezultat ce se poate obține.

În ordinea clasificării între primii zece reușiți liceul condus de d-l director *Dragos Navrea* se situează cu 5 reușiți.

Frumos rezultat a obținut și liceul comercial de fete de sub conducerea d-șoarei *Cârstea*, având 90% candidate reușite la examen.

*

Inmormântarea D-nei Maria Baiulescu

Distinsa intelectuală și neobosită patriotă a fost petrecută în ultimul ei drum de către o asistență selectă a orașului nostru.

Paza de onoare a sicriului a făcut-o primele infirmiere ale Crucii Roșii de sub președinția defunctei, D-nele: *Virginia Branisce* măr. *Dr. P. Nistor*, și *Miți Onciu* măr. *Căpățînă*, încadrate de ultima serie de infirmiere a Crucii Roșii de sub președinția de onoare a defunctei.

Au vorbit: Păr. Protopop *Dr. N. Stinghe*, ca secretar pentru Prima Președinție de onoare a Reuniunii Femeilor Române.

D-na *Valeria Dr. Căteanu* în numele Crucii Roșii și D-na *Lucia Dr. Stinghe* în numele corpului didactic local.

Osemintele au fost depuse spre vecinică odihnă în cimitirul Groavă.

Redactor responsabil

Ion Bozdog